

## [Holmberg.]

hr. Bilgrav-Nielsen opererede med for et stykke tid siden, ikke holder ved en nærmere analyse. Jeg er i øvrigt sikker på, at hr. Bilgrav-Nielsen ikke vil gentage sin argumentation fra tidligere, for den holder jo ikke. Den konklusion, hr. Bilgrav-Nielsen kom til, var måske forståelig på daværende tidspunkt, men efter som diskussionen er gået, var det måske rimeligt, at hr. Bilgrav-Nielsen rettede en del af de tal, som han sidste gang nævnte her fra folketingets talerstol.

I bemærkningerne til ændringsforslaget siger de radikale medlemmer af udvalget, der stiller det, at det ikke er meningen at sinke eller hindre planen. Ja, hindre planen, det kan de jo ikke, men hvis vi vedtog ændringsforslaget, ville det hele så afgjort blive forsinket, det er sikkert, og den forsinkelse mener det meget store flertal er forkert. Både af hensyn til trafikudviklingen og af hensyn til de forhandlinger, der nu bedre kan føres med bl. a. svenskerne, må vi afvise det stillede ændringsforslag, som jeg anbefaler at stemme imod.

**Bilgrav-Nielsen:** Jeg forstår af det sidste indlæg, at der er nogle, der ønsker, at vi skal have en større debat om enkeltheder i dette lovforslag også i dag. Det har ikke været min hensigt at gentage den diskussion, vi allerede har haft, og jeg skal derfor vente til anden omgang med at kommentere det, hr. Holmberg fremførte.

Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg udtryk for vort principielle syn på det udredningsarbejde, som må gå forud for en så vidtrækkende beslutning som den, vi her står over for, og jeg resumerede, hvilke alvorlige mangler der efter vor opfattelse var ved det beslutningsgrundlag, vi havde tilvejebragt på daværende tidspunkt.

Tiden siden første behandling har ikke budt på glædelige overraskelser i den retning. Der savnes således stadig en samlet vurdering af de trafikale, de byudviklingsmæssige og de økonomiske følgevirkninger af de alternative placeringer. Der savnes stadig en klar og realistisk vurdering af prognosegrundlaget, og der savnes stadig en afklaring af anlægsomkostningerne og

rentabiliteten ved de alternative placeringsmuligheder.

Da vi under udvalgsarbejdet blev klar over, at flertallet ikke ønskede disse for os helt nødvendige oplysninger tilvejebragt, inden vi tog beslutning, ja, så prøvede vi på, om vi i det mindste ikke kunne få hele udvalgets accept af, at man samtidig med udarbejdelsen af den i forslaget omhandlede plan for udbygning af Saltholm gennemførte økonomiske, tekniske og trafikale undersøgelser af en lufthavnsplacering på Sydager, således at vi fortsat kunne sammenholde de to alternativer. Selv om jeg naturligvis er taknemlig for den sympati, der fra visse sider i udvalget blev vist vort forslag, skal jeg ikke undlade at give udtryk for en meget dyb skuffelse over, at flertallet ikke kunne støtte dette, som det blev udtrykt af et medlem af udvalget, meget sagligt motiverede forslag.

Dette er så meget mere beklageligt, som man ved vedtagelsen af vort ændringsforslag ville sikre, at lovforslaget som helhed ville få den bredde, der skal til for i højere grad at give det karakter af et forhandlingsgrundlag over for den svenske regering. At der fra svensk side er en vis bekymring til stede her, er der ingen tvivl om. Det fremgik således ganske tydeligt af et indlæg, den svenske trafikminister havde på Nordisk Råds møde i Stockholm, at man nærer bekymring for, at Danmark skal møde til Øresundforhandlingerne med bundet mandat. Samtidig hermed kom den svenske trafikminister med en ret skarp kritik af, at man i Danmark for det store flertals vedkommende først besluttede sig for Saltholm og derefter begyndte undersøgelserne. Jeg tror, man bedst får indtryk af kritikken ved, at jeg — i oversættelse — citerer fra protokollen over Nordisk Råds forhandlinger for onsdag den 5. marts. Her siger kommunikationsminister Lundkvist:

„Jeg er under forberedelsesarbejdet blevet klar over, at den offentlige mening i Sverige i nogen grad er forvirret over den forskellige måde, man i Sverige og Danmark behandler politiske spørgsmål på. . . . Vi vil finde ud af tingene først og derpå tage vort standpunkt. Vi vil også så vidt muligt vide besked om kendsgerningerne, inden vi